

ה"ת 26557/06 - עבד אל סלאם געאַבִּיס נגְדָן מדינַת יִשְׂרָאֵל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 22-06-26557 געאַבִּיס נ' מדינַת יִשְׂרָאֵל
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט עמיר שקד
עבד אל סלאם געאַבִּיס
מבקשים
נגד
מדינַת יִשְׂרָאֵל
משיבים

החלטה

1. ביום 22.6.14 הגיש המבקש בקשה שכותרתה "בקשת דחווף להסרת עיקול/החזרת תפוס..." ובה פורטה בקשה זו כאשר בין היתר נטען על ידו כי הינו הבעלים החוקיים של "רכב מא" שמספרו 6302934 (להלן: "הרכב או התפוס") וכי העיקול שהוטל עליו, לא היה ידוע לו ונודע לו רק לאחר שביקש למכור את הרכב. כמו כן נטען כי המשיבה פعلاה באופן לא חוקי עת הטילה את העיקול וזאת לא חדש ולא נחشد בשום עבירה וכי העיקול הוטל אך ורק בגין שצלום עת נוהג בו אדם הנחشد ביצוע עבירות אשר כאמור אינו המבקש. לפי המבקש תפיסת הרכב מחוסרת כל יסוד חוקי וחוקתי עת אין למבקש או לרכב כל קשר לחשדות.
2. מנגד טענה המשיבה כי המבקש טעה וטענה את בית המשפט עת טען כי אינו יודע על מה ולמה הוטל העיקול וכי מעולם לא נחקר בגין החשדות נשוא העיקול, שכן עוד ביום 2.3.22 ובטרם הגשת בקשה זו, נחקר המבקש ובעת חקירתו טען לגבי ביצוע העבירות על ידי הרכב כי הרכב נמכר לידי משפחת שחורי אשר כאמור וע"פ הנטען הם אשר השתמשו ומשתמשים ברכב בגין הטענה ביצוע העבירות בהן הם נחשים, כפי שיפורט בהמשך.
3. משכך הדברים, בקשה המשיבה לדחות את בקשה המבקש וכן להורות למבקש למסור את הרכב שכן בידיו המשיבה צו תפיסה חתום על ידי בית המשפט בעניינו של המבקש וזאת לצורך חילוץ עתידי.

ביום 22.7.13 קיימת דיון במעמד הצדדים.

דיון והכרעה:

4. לאחר שיענית בתיק החקירה ושמעתי טענות הצדדים, שוכנעתי כי דין הבקשה להסרת העיקול להיחות, בעת

עמוד 1

5. במהלך הדיון במעמד הצדדים אשר התקיימים ביום 13.7.22 נודע למבקר לרשותה דבר קיומו של צו תפיסה כנגד הרכב, משכך הדברים אתיתים בהחלטתי הן לעניין הבקשה להסרת העיקול והן לצו התפיסה אשר כאמור נחתם על ידי בית המשפט אשר בחר בבחן את תיק החקירה ובו תוכרי החקירה והגיע לכלל מסקנה - כי יש להורות על תפיסת הרכב.

6. המבקר אשר בקשתו נתמכו בהצהרותיו כי שילם את הסכם המימון של הרכב וכן שילם את תשלוםים נוספים בגין גגון: דלק, כביש 6 וכד' בחר שלא להתייחס לטענות המשיבה אשר פורטו בתגובהה כי המבקר עצמו טען בחיקירתו מיום 2.3.22 כי מכיר את הרכב לידי משפחת שחורי כמו'כ בחר שלא ליתן מענה המניח את הדעת כיצד אב המשפחה דיווח על גניבת הרכב כאשר בעת הודיעתו למשטרה מסר כי הרכב משמש את בניו לצורכי עבודתם.

7. המבקר אומנם צירף בבקשתו רישוון רכב ובו שמו אך כלל ידוע הוא שרישום המבקר כבעליהם של התפוס במשרד הרישוי הוא דקלרטיבי בלבד ואינו קונסטיטוטיבי כמו מרשם המקראקיין. ראה אשר נקבע בע"א **6299/15 עוז** **איתן ארץ, בתפקידו כconomics נכסים ספציפיים של החיב עד קדושים נ' עטרת תעשייה (1996) בע"מ (בפירוק)**

"... כפי שנפסק לא אחת רישום בעליות על כלי רכב במשרד הרישוי הוא בעל ערך דקלרטיבי בלבד "רישום הוא בעל ערך 'דקלרטיבי' גרידא ... אינו יוצר בעליות והשינוי ברישום אינו משנה בעליות" (רע"א 5379/95 סהר" חברה לביטוח בע"מ נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ, פ"ד נא(4) 464, 473-472 (1997) והasmכתאות שם (להלן: עניין סהר); ע"א 1638/03 לוי נ' ברקוק, פ"ד נח(6) 941, 943-948 (2004); רע"א 8/08 7161 המוסד לביטוח לאומי נ' הראל חברה לביטוח בע"מ [פורסם בנבו] (11.2.2014)). בית המשפט עיר היה אמן לקשיים העשויים להטעור בהקשר זה נוכח הסמכות של הציבור הרחב על אותו רישום, ובעניין סהר אף ציין כי: "... ראיו שהרשויות המוסמכות תיתנה את הדעת לנושא זה המצריך בדיקה והסדר ... יהיו אשר יהיו המצב הרצוי, נראה לי כי כוון אין רישום הרכב במשרד הרישוי מהוות אקט קונסטיטוטיבי של העברת הבעלות אף שחשיבותו רבה ..." (עניין סהר, שם).

8. בטרם אפנה לדרישת תום הלב הנדרשת בעניינו של המבקר כפי שאפרט בהמשך, ביקש לציין כי בפני בית המשפט לא נטען ولو ברמז כי המבקר לא ידע או לא יכול היה לדעת על ביצוע העברות בתפוס וזאת על ידי שאר הנחדים אשר צולמו עת משתמשים ברכב, כאשר לשיטתו התפוס בעלותו הבלעדית, לעניין זה ביקש לציין כי המבקר לא צירף מסמכים כלשהם היכולים להעיד כי הרכב אכן בעלותו (מעבר לרישוון רכב והסכם שהינו זיכרון דברים)/בשימושו/בחזקתו).

9. כפי שצוין זאת לעיל, בדיון שהתקיימים ביום 13.7.22 בפני העלו הצדדים את טענותיהם, ולעוני הוגש מסמכים מתיק החקירה וכן דוח סודי, ענייני עין היבט לבדוק הסודי שהוגש, וכן במסמכים מתיק החקירה, והתמונה העולה

משמעותם אלו שונה באופן מהותי מהתוצאות של המבוקש אשר פורטו לה בבקשתו והן בפני בית המשפט במעמד הצדדים, זאת בין אם למידת המעויבות של המבוקש בחשדות נשוא החקירה, בין אם לעניין הזיקה בין הרכב שנפתח בעברות נשוא החשדות, כאשר בשלב זה ניתן לכואהו לחבר בין העברות נשוא החשדות.

10. לאחר ששבתי ובחניתי את סבירות הטענות של המבוקש אשר כאמור לעיל, אין עולות בקנה אחד עם טענותיו כפי שטען בחקירהתו עוד מיום 2.3.22, בדבר טיב הזכיות ברכב, הגעתו לכל מסקנה וזאת בין היתר על סמך החומרים שנאספו עד כה, לקבוע כי הוכח בפני קיומו של החשד הסביר.

11. לנוכח קיומו של חשד ברף הנדרש, הרי שקיים פוטנציאל חילוט ברף גובה יחסית ועל כן קיים אינטנס ציבורי בהורתת העיקול על הרכב וכן בתפיסתו במסגרת הצו השיפוטי וזאת לצורך חילוט עתידי, ככל ויוגש כתוב אישום.

12. סעיף 32(א) בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 קובע את סמכות המשטרה לתפיסת חפש כדלקמן: "רשי שוטר לTrap חפש, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באוטו החפש נעה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן שכיר بعد ביצוע עבירה או אמצעי לביצועה".

13. מחומר החקירה המוצג אכן מתקיימת עילית תפיסה שכן על פי החשד הרכב שימוש לביצוע העברות כמפורט לעיל בין אם על ידי המבוקש ובין באמ על ידי יתר החשודים, כפי שפורט על ידי המשיבה.

14. השאלה כעת היא האם מתקיימת עילה להמשך תפיסת הרכב בידי המשיבה והאם ניתן להגישים תכליות זו באמצעות שחרור הרכב, בכפוף להגבילות אשר יגשים את תכלית התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכותו הקניין של המבוקש.

15. בשים לב למכלול השיקולים המפורטים לעיל, מידת מעורבותו (הגבוהה) לכואהו הן של הרכב והן של החשודים בפרשיה המורכבת והמסועפת עת התחילתה כחקירה סמייה, שוכנעתי כי קיימת עילה להמשך רישום העיקול וכי אין מקום בעת זו לבטול תפיסתו ברישום.

לאור תוכנות ההליך ולנוכח נימוקי המשיבה בדבר אי התיעצבותה לדין הקודם, מצאתי לנכון לציין את ביטול החלטתי لتשלום הוצאות על ידה לידי המבוקש (התקבלה עד ביום 7.8.22) וכן לקבוע כי גם בהליך זה אין צו להוצאות.

ההחלטה תישלח לצדדים על ידי המזKirot.

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ב, 24 אוגוסט 2022, בהעדך
הצדדים.

